

Prima instanță: Jud. Ciocana, mun. Chișinău (jud. I. Chironet)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, L. Popova, Iu. Cotruță)

DECIZIE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Svetlana Filincova, Oleg Sternioală

Mariana Pitic, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro”, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Basarabia Nord” cu privire la declararea nulității tranzacțiilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017, prin care a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 22 decembrie 2016,

c o n s t a t ă:

La 31 mai 2016, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Societatea cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro”, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Basarabia Nord” privind declararea nulității tranzacțiilor.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza deciziei de inițiere a controlului fiscal nr. 4813 din 18 mai 2015 la Societatea pe Acțiuni „Basarabia Nord” a fost inițiat controlul fiscal prin metoda verificării totale pentru perioada L/01/2011-L/03/2015.

Declară că în cadrul controlului fiscal s-a constatat că conform operațiunilor economice reflectate în evidența contabilă a Societății pe Acțiuni „Basarabia Nord”, în perioada 25 noiembrie 2011 - 31 iulie 2012, întreprinderea a procurat diverse servicii de la Societatea cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro” (anulat

ca contribuabil TVA la 11.09.2012), în sumă totală de 91 991 426 lei, inclusiv Taxa pe valoare adăugată, destinată trecerii în cont în sumă de 15 331 904 lei.

Explică că potrivit Sistemului Informațional al Serviciului Fiscal de Stat, în perioada anului 2011, pârâtul a avut doar 7 salariați, care conform sumei salariului achitat, se confirmă că nu au desfășurat activitate pe întreg anul și respectiv nici nu au avut capacitatea de a presta servicii de circa 9 milioane lei timp de 2 luni.

Menționează că conform datelor deținute de Serviciul Fiscal de Stat în anul 2012, Societatea cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro” nu a avut nici un salariat cu toate că a prestat servicii în sumă de zeci de milioane de lei timp de 9 luni.

Susține că la control au fost prezentate copia facturilor fiscale privind procurările de servicii de la Societatea cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro” autentificate notarial de pe exemplarul I al facturii fiscale și copia actelor de primire predare ale serviciilor. Din documentele prezentate la control, nu poate fi confirmată prestarea de facto a serviciilor menționate între Societatea pe Acțiuni „Basarabia Nord” și Societatea cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro”.

Relatează că întreprinderea nu a dispus de resurse umane care să-i permită prestarea serviciilor în volumul facturat și nici nu a achitat TVA la buget aferent acestor tranzacții, astfel obiectul/operațiunea economică reflectată în facturile fiscale anexate la materialele cauzei, au fost fictive și simulate, cu scop de evaziune fiscală și contrar intereselor statului, fiind lovite de nulitate.

În drept, reclamantul își întemeiază acțiunea în baza prevederilor art. 134 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, art. 216-217, art. 221 din Codul Civil.

Cere reclamantul declararea nulității absolute a tranzacțiilor încheiate de Societatea cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro” cu Societatea pe Acțiuni „Basarabia Nord” reflectate în facturile fiscale: seria FV nr. 6197202 din 25 noiembrie 2011, seria FV nr. 6197203 din 28 noiembrie 2011, seria FV nr. 6197215 din 02 decembrie 2011, seria FV nr. 6197216 din 09 decembrie 2011, seria FV nr. 6197217 din 13 decembrie 2011, seria FV nr. 6197218 din 16 decembrie 2011, seria FV nr. 6859613 din 18 ianuarie 2012, seria FV nr. 6859612 din 19 ianuarie 2012, seria FV nr. 6859614 din 19 ianuarie 2012, seria FV nr. 6859623 din 28 februarie 2012, seria FV nr. 6859624 din 28 februarie 2012, seria FV nr. 6859625 din 28 februarie 2012, seria FV nr. 6859626 din 28 februarie 2012, seria FV nr. 6859628 din 29 februarie 2012, seria FV nr. 6859629 din 29 februarie 2012, seria FV nr. 9859630 din 29 februarie 2012, seria FV nr. 9859633 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859634 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859635 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859636 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859637 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859638 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859639 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859640 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859706 din 29 iunie 2012, seria FV nr. 6859707 din 29 iunie 2012, seria FV nr. 6859708 din 29 iunie 2012, seria FV nr. 6859709 din 29 iunie 2012, seria FV nr. 6859710 din 29 iunie 2012, seria FV nr. 6859711 din 29 iunie 2012, seria FV nr. 6859712 din 29 iunie

2012, seria BV nr. 0561816 din 12 iulie 2012, seria BV nr. 0561817 din 12 iulie 2012, seria BV nr. 0561818 din 12 iulie 2012, seria BV nr. 0561819 din 12 iulie 2012, seria BV nr. 0561820 din 18 iulie 2012, seria BV nr. 0561821 din 18 iulie 2012, seria BV nr. 0561822 din 18 iulie 2012, seria BV nr. 0561822 din 18. Iulie 2012, seria BV nr. 0561823 din 18 iulie 2012, seria BV nr. 0561824 din 23 iulie 2012, seria BV nr. 0561825 din 23 iulie 2012, seria BV nr. 0561826 din 23 iulie 2012, seria BV nr. 0561827 din 26 iulie 2012, seria BV nr. 0561828 din 26 iulie 2012, seria BV nr. 0561829 din 26 iulie 2012, seria BV nr. 0561830 din 31 iulie 2012, seria BV nr. 0561831 din 31 iulie 2012, seria BV nr. 0561832 din 31 iulie 2012.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 22 decembrie 2016 a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017 a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și menținută hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 22 decembrie 2016.

La data de 11 august 2017, Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a indicat că decizia Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017 integrală a fost comunicată recurentului la data de 12 iunie 2017.

Consideră că la emiterea deciziei, instanța de apel a admis încălcarea normelor de drept material prin interpretarea eronată a legii și prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată. Totodată au fost apreciate arbitrar și subiectiv probele și circumstanțele cauzei, fapt ce a dus la emiterea unei decizii ilegale, care este pasibilă de a fi casată.

Explică că în baza deciziei de inițiere a controlului fiscal nr. 4813 din 18 mai 2015 la Societatea pe Acțiuni „Basarabia-Nord a fost inițiat un control fiscal prin metoda verificării totale pentru perioada L/01/2011-l/03/2015. Controlul fiscal a fost sistat. Ulterior, în baza deciziei de inițiere a controlului fiscal nr. 5359 din 31 mai 2016 a continuat controlul fiscal la agentul economic, iar în urma efectuării controlului a fost întocmit actul de control nr. 5-677902 din 30 iunie 2016. Examinarea cazului de încălcare fiscală a fost suspendată și efectuat un control fiscal repetat, fiind întocmit actul de control nr. 3-536941 din 12 august 2016. În cadrul controlului fiscal efectuat la Societatea pe Acțiuni „Basarabia-Nord” s-a constatat că conform operațiunilor economice reflectate în evidența contabilă a agentului economic, în perioada 25 noiembrie 2011- 31 iulie 2012, întreprinderea a procurat diverse servicii de la Societatea cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro” în sumă totală de 91 991 426 lei, inclusiv TVA destinată trecerii în cont în sumă de 15 331 904 lei. Din documentele prezentate la control nu a putut fi confirmată prestarea de facto a acestor servicii, constatându-se că tranzacțiile încheiate în

acest sens poartă un caracter fictiv și făcute fără scopul de a produce efecte juridice.

Totodată instanța de apel arbitrar și subiectiv nu a reținut drept probă Darea de seamă privind suma venitului achitat și impozitul pe venit reținut din aceasta (Forma IRV09) pentru anul 2012, deși aceasta este una din probele care indică spre caracterul fictiv al operațiunilor economice.

Astfel, este eronată și concluzia instanței de apel cu privire la faptul inexistenței unui viciu de consimțământ, întrucât nici una dintre părți nu a invocat aceste vicii. Serviciul Fiscal de Stat a susținut atât în prima instanță cât și în instanța de apel că tranzacțiile respective sunt încheiate fără intenția de a produce efecte juridice, în mod simulat. Încheierea tranzacțiilor respective nu a urmărit decât scopul de a se trece în cont sume TVA, care în cele din urmă nu au fost achitate la buget. În acest sens, după cum rezultă din prevederile art. 102 alin.(1) din Codul Fiscal, se permite trecerea în cont doar a sumei TVA care a fost achitată la buget.

Susține că la examinarea pricinii instanțele nu au dat apreciere corectă solicitărilor reclamantului. Nu s-a luat în considerație că de fapt solicitarea reclamantului și finalitatea urmărită a fost anularea operațiunilor economice reflectate în facturile fiscale menționate în cererea de chemare în judecată, astfel încât acestea să nu producă efecte juridice în scopuri fiscale. Scopul urmărit a fost ca prin intermediul instanței de judecată, în temeiul dreptului conferit de art. 134 alin.(1) pct. 10 lit. a) din Codul Fiscal, Serviciul Fiscal de Stat să asigure neadmiterea trecerii în cont a unor sume TVA care nu au fost achitate la buget.

Instanțele nu au dat apreciere și nu au examinat nici înscrisurile prezentate de reclamant în partea ce ține de cesionarea dreptului de creanță, care repetat confirmă fictivitatea operațiunilor economice reflectate în facturile fiscale eliberate de furnizorul Societatea cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro către cumpărătorul Societatea pe Acțiuni,, Basarabia-Nord”.

Opinează că instanța de apel și instanța de fond nu au examinat complex și multiaspectual circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului pentru a da apreciere și a constata caracterul fictiv al operațiunilor economice reflectate în facturile fiscale indicate de reclamant în cererea de chemare în judecată.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 03 mai 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 26 mai 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Astfel, recursul declarat la data de 11 august 2017, se consideră a fi declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea

despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La data de 12 septembrie 2017, în adresa intimațiilor a fost expediată pentru cunoștință copia recursului cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Până la examinarea cauzei, intimații nu au depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2017, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, a fost considerat admisibil fiind transmis pentru a fi examinat în fond.

În conformitate cu art. 441 și art. 442 alin. (1) Codul de Procedură Civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului, verificând în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi probe.

În conformitate cu art. 444 Codul de Procedură Civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și pasibil de a fi admis, cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău și trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de Procedură Civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de Procedură Civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 130 alin. (3), (4) Cod de Procedură Civilă, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu art. 241 alin.(5), (6) Cod de Procedură Civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se

întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Materialele cauzei atestă că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, adresându-se cu prezenta acțiune a solicitat declararea nulității absolute a tranzacțiilor încheiate de Societatea cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro” cu Societatea pe Acțiuni „Basarabia Nord” reflectate în facturile fiscale: seria FV nr. 6197202 din 25 noiembrie 2011, seria FV nr. 6197203 din 28 noiembrie 2011, seria FV nr. 6197215 din 02 decembrie 2011, seria FV 6197216 din 09 decembrie 2011, seria FV nr. 6197217 din 13 decembrie 2011, seria FV nr. 6197218 din 16 decembrie 2011, seria FV nr. 6859613 din 18 ianuarie 2012, seria FV nr. 6859612 din 19 ianuarie 2012, seria FV nr. 6859614 din 19 ianuarie 2012, seria FV nr. 6859623 din 28 februarie 2012, seria FV nr. 6859624 din 28 februarie 2012, seria FV nr. 6859625 din 28 februarie 2012, seria FV nr. 6859626 din 28 februarie 2012, seria FV nr. 6859628 din 29 februarie 2012, seria FV nr. 6859629 din 29 februarie 2012, seria FV nr. 9859630 din 29 februarie 2012, seria FV nr. 9859633 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859634 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859635 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859636 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859637 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859638 din 01 aprilie 2016, seria FV nr. 6859639 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859640 din 01 aprilie 2012, seria FV nr. 6859706 din 29 iunie 2012, seria FV nr. 6859707 din 29 iunie 2012, seria FV nr. 6859708 din 29 iunie 2012, seria FV nr. 6859709 din 29 iunie 2012, seria FV nr. 6859710 din 29 iunie 2012, seria FV nr. 6859711 din 29 iunie 2012, seria FV nr. 6859712 din 29 iunie 2012, seria BV nr. 0561816 din 12 iulie 2012, seria BV nr. 0561817 din 12 iulie 2012, seria BV nr. 0561818 din 12 iulie 2012, seria BV nr. 0561819 din 12 iulie 2012, seria BV nr. 0561820 din 18 iulie 2012, seria BV nr. 0561821 din 18 iulie 2012, seria BV nr. 0561822 din 18 iulie 2012, seria BV nr. 0561822 din 18. Iulie 2012, seria BV nr. 0561823 din 18 iulie 2012, seria BV nr. 0561824 din 23 iulie 2012, seria BV nr. 0561825 din 23 iulie 2012, seria BV nr. 0561826 din 23 iulie 2012, seria BV nr. 0561827 din 26 iulie 2012, seria BV nr. 0561828 din 26 iulie 2012, seria BV nr. 0561829 din 26 iulie 2012, seria BV nr. 0561830 din 31 iulie 2012, seria BV nr. 0561831 din 31 iulie 2012, seria BV nr. 0561832 din 31 iulie 2012.

Instanțele inferioare au emis hotărârile sus menționate.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că soluția a fost dată de către instanța de apel fără elucidarea pe deplin a circumstanțelor cauzei și aprecierea cuvenită a argumentelor invocate în apel.

În susținerea acestei concluzii se vor reține prevederile art. 373 alin. (1) și (2) Cod de Procedură Civilă, care indică că instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și

raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Astfel, în motivarea soluției sale, instanța de apel a constatat că între Societatea pe Acțiuni „Basarabia- Nord” și Societatea cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro” au fost încheiate contractele de prestări servicii nr. 11-11-02 BAA din 02 noiembrie 2011, nr. 11-11-02 BAI din 02 noiembrie 2011, nr. 11-11-07BAA din 07 noiembrie 2011, nr. 11-11-14AAB din 14 noiembrie 2011, nr. 11-11-16BAA din 16 noiembrie 2011, nr. 11-11-11 BAA din 11 noiembrie 2011, nr. 12-05-30 AaBn din 30 mai 2012.

Totodată a reținut că de către reclamant/recurent nu au fost prezentate careva probe pertinente în confirmarea faptului că tranzacțiile încheiate între Societatea pe Acțiuni „Basarabia- Nord” și Societatea cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro” sunt simulate și fictive. Mai invocă că nu a fost demonstrat faptul netransmiterii serviciilor achiziționate, or contractele de prestări servicii încheiate între părți sunt contracte sinalagmatice, semnate de părți, urmate de acte de predare primire a serviciilor prestate.

În acest context, instanța de recurs precizează că contractele date au fost semnate din partea Societății pe Acțiuni „Basarabia Nord” de către Calmațui E.

Respectiv, instanța de apel la examinarea pricinii date nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei și anume nu a verificat dacă Calmațui E. era în drept să semneze contractele sus numite din numele Societății pe Acțiuni „Basarabia Nord”.

Or, la materialele dosarului este anexat extrasul de la Camera Înregistrării de Stat, potrivit căruia ca administrator este înregistrat Macovei Evghenii(f.d.70).

De asemenea, la materialele cauzei lipsește și extrasul de la Camera Înregistrării de Stat în privința Societății cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro”.

Subsidiar, se reține că nu a fost prezentat și examinat actul de verificare a decontărilor dintre Societatea pe Acțiuni „Basarabia- Nord” și Societatea cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro”.

Mai mult ca atât, instanțele ierarhic inferioare în cadrul examinării pricinii nu au stabilit dacă *de facto* au fost prestate serviciile de către Societatea cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro” și prin ce se confirmă materializarea lor (primirea fizică).

De asemenea nu s-a stabilit cum au fost reflectate serviciile în evidența contabilă care anume persoane angajate ale prestatorului au prestat nemijlocit serviciile respective.

Concomitent, instanța de recurs precizează că nu au fost prezentate probe ce ar confirma executarea contractelor de cesiune a creanței și actele aferente prin care au fost remaniate modificări pe conturile contabile a Societății pe Acțiuni

„Basarabia- Nord” și Societății cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro”, condiție stipulată în pct. 4 din contractul nr. 12-07-31 BnAaFo din 31 iulie 2012. Respectiv, nu a fost prezentat și analizat nici analitica pe conturile contabile, contul 521- datorii creditoriale și contul 221- debitoriale.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că instanțele inferioare în motivarea hotărârii a invocat că pârâtul/intimatul Societatea cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro” a fost anulat ca contribuabil TVA la 11 septembrie 2012, însă acest fapt nu a fost confirmat prin careva acte. Nu este cunoscut temeiul anulării ca plătitor de TVA a societății pârâte și dacă aceste temeuri pot influența asupra legalității tranzacțiilor- obiect al speței în cauză.

Or, în conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) și (5) din Codul de Procedură Civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate. Instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

Toate aceste aspecte, evidențiază că instanța de apel și-a fundamentat soluția pe un material probator incomplet și contradictoriu, ceea ce echivalează cu o nesoluționare a cauzei pe fondul său.

Distinct de cele relatate, la caz se constată că instanța de apel a respins formal apelul, fără a se expune pe marginea tuturor argumentelor și criticilor aduse de către apelant în dezacord cu hotărârea primei instanțe, fapt ce indică la examinarea superficială a cauzei, cât și la aprecierea arbitrară unilaterală a materialului probator în raport cu normele de drept relevante cazului.

În conexiunea celor relatate, se stabilește că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță, respectiv, instanța de recurs fiind în imposibilitate să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Luând în considerație cele menționate și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs subliniază că instanțele de judecată, trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele

esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, a casa integral decizia instanței de apel și a restitui pricina spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

La rejudecare, instanța de apel urmează să țină cont de cele susmenționate și, având în vedere specificul acțiunii, să stabilească caracterul raportului juridic dintre părți, precum și cadrul legal aplicabil în speță și, rejudecând pricina să emită o hotărâre temeinică și legală, prin care să elucideze toate circumstanțele cauzei și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) din Codul de Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat către Serviciul Fiscal de Stat.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017, în cauza civilă intentată la cererea de chemare depusă în judecată depusă de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Anbicom-Agro”, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Basarabia Nord” cu privire la declararea nulității tranzacțiilor, și se remite cauza spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Svetlana Filincova

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Nicolae Craiu